

at det i nogen mærkelig Grad vil være istand til at modarbejde den truende Underbalance; vi henviser saaledes til det Tilfælde, at Tabet i Indtægten først viser sig henimod Slutningen af Theaterraaret. Uagtet vi altsaa vel troe, at der ved at lempe Forestillingsomkostningerne efter Indtægterne, lader sig udrette endel til at bringe et fast Forhold tilveie imellem Theatrets Indtægt og Udgift, ansee vi dog dette Middel for hverken at have en saadan Sikkerhed eller en saadan Kraft, at man alene herpaa vilde kunde bygge en Plan til at holde Statskassens Tilflugt indenfor en bestemt, ved Lov fastsat Grændse.

Foruden disse Udgifter har Theatret imidlertid adskillige andre, som deels hidtil have været af ubestemt Størrelse, deels ifølge deres Natur uden Bæmselighed, tildeels endog med Fordeel, kunne gaae over fra en bestemt til en ubestemt Form. Dette gjælder saaledes om alle de extraordinaire Understøttelser, som Theatret hidtil har havt at udrede baade til det overordnede og det underordnede Personale. Ved et Institut som Theatret er det af Bøgtighed, at en Deel af Personalets Lønning holdes i en ubestemt Form som Belønning for udvist Flid og Iver i Tjenesten. Men hertil behøver Theatret ikke nogen budgetmæssig fastsat Sum, og det synes billigt, at Størrelsen af den Sum, som kan anvendes dertil, gjøres afhængig af, hvorvidt Theatret i det Hele har kunnet have det Held med sin Virksomhed, at det har Raad til at uddele slike Belønninger. Ligeledes synes de Theatrets og Capellets Personale samt Entekasserne tilstaaede Erstatninger for tidligere Beneficeforestillinger, i alt Fald midlertidigt, uden Uretfærdighed at kunne gaae over til en uvis Indtægt, da Indtægten af disse Beneficeforestillinger var uvis, og den derfor tilstaaede Erstatning oversteg deres virkelige Værdi. Den Godtgørelse, som er tilstaaet ældre ansatte Capelmusici og Betjente ved Theatret i Anledning af Søndags- og Onsdags-Forestillinger, og som i det Bæmselige er grundet i Billighedshensyn, kan ogsaa uden at krænke Nogens Ret eller at tilfædse Tjenestens Lørv forvandles til en uvis Indtægt for det paagældende Personale.

En lignende Forandring kan iværksættes

med en Deel af Spillepræmien. Denne ubestaaes nu det dertil berettigede Personale med 10 pCt. af Brutto-Indtægten, og maa ansees for et virksomt Middel til at befordre Tjenestens regelmæssige Gang. Men det er ikke tydeligt, hvilken Fordeel der opnaaes ved, at Spillepræmien udgjør en bestemt Deel af Brutto-Indtægten; det er uden Tvivl saaledes indrettet i den Hensigt, at Udredelsen af Spillepræmien skulde være mindre byrdefuld for Theatret; men Theatrets Brutto-Indtægt er neppe i den Grad afværende, som herved forudsættes, og 10 pCt. deraf vil neppe nogensinde kunne udgjøre en saa forskjellig Sum, at det kunde være af nogen virkelig Interesse for Theatret at vedligeholde dette Forhold; derimod vilde det være særdeles vigtigt for Theatret, om det kunde udrede den af hvad det ved Theaterraarets Ende havde tilovers. Dertil kommer, at det neppe kan kaldes hensigtsmæssigt, at dette Emoluments Størrelse for Skuespilleren gjøres afhængig af, hvor stor Indtægten er den enkelte Aften, da han just optræder, da dennes Størrelse, (hvori de abonnerede Logers Provenu er indbefattet) i Regelen vil være uafhængig af hans Flid og Iver, hvorimod Resultatet af Theatrets Virksomhed Aaret igennem vistnok i høj Grad maa afhænge af hele Personalets Bæmselser. Vi troe imidlertid ikke, at Spillepræmien i sin Hælsed kan forændres til en Udgift, som først falder ved Theaterraarets Slutning; dens Niemed opnaaes væsentligt derved, at der for udvist Flid og Orden uddeles en Belønning, som kommer strax og uafhængig af andre Omstændigheder end netop denne Flid og Orden hos Personalet. Vi foreslaae derfor, at Spillepræmien deles i 2 Dele, af hvilke den ene er fast og udredes med en bestemt Sum for hver Aften, der spilles, den anden er uvis og udredes ved Theaterraarets Slutning med et forskjelligt Beløb, eftersom Theatrets Virksomhed har været heldig eller uheldig.

Endelig troe vi, at Theaterdirectorens Lønning bør paavirkes af, hvorvidt han i økonomisk Henseende har bestyret Theatret heldigt. For de fleste Mænd, som kunne komme i denne Stilling, vil heri ligge en Spore til Paapasselighed, Sparsomhed og